

ת"פ 4603/02/15 - תביעות צפת נגד י א, ק ב

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 4603-02-15 תביעות צפת נ' א ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
תביעות צפת

המאשימה

נגד

1. י א

2. ק ב

הנאשמים

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשמים הודו והורשעו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס להם עבירת **ניסיון לסחר בסמים מסוכנים** - עבירה לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 וכן עבירה של **החזקת סמים לצריכה עצמית** - עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים.

העבירות בוצעו ביום 26/9/13, במהלך פסטיבל, שבו פעל שוטר כסוכן משטרת. בסמוך לשעה 01:17 פנה השוטר לנאשם וביקש ממנו סמים, בתגובה ענה לו הנאשם כי יש לו טיפות תמורת 80 ₪.

בהמשך, ניגשו השניים למתחם אוהלים בחלקה המזרחי של הבמה המרכזית, השוטר מסר לנאשם 100 ₪, הנאשם ניגש לאוהל מילא בקבוק מים וחזר לכיוון הסוכן. אז הוציאה הנאשמת מארנקה בקבוק וטפטפה טיפה אחת לתוך בקבוק המים, והנאשם החזיר לסוכן 20 ₪.

בהמשך, נמצא כי הנאשמים החזיקו בתוך בקבוק סם מסוכן מסוג LSD נוזלי בנפח של 1.00 מ"ל.

2. ביום 4/1/16 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן כפי שפורט לעיל, הנאשמים הודו והורשעו ונקבע כי טרם הטיעונים לעונש יוגש לגביהם תסקיר שלא יחייב את המאשימה.

עוד הוסכם כי לגבי נאשם 1 - הצדדים יעתרו לענישה בין מאסר על תנאי ועד לשישה חודשי מאסר וענישה נלווית.

לגבי נאשמת 2 - הוסכם כי התסקיר יבחן את שאלת ביטול הרשעתה, אך הובהר כי עמדת המאשימה היא להותיר את ההרשעה על כנה, אך המאשימה תגביל את עצמה למתחם עונש של שישה חודשי מאסר שיכולים להיות מרוצים בדרך של עבודות שרות ברף הגבוה יחד עם ענישה נלווית.

תסקירי שרות המבחן

3. תסקיר בעניין נאשם 1 מיום 29/8/16

על פי התסקיר, הנאשם בן 28, נשוי לנאשמת. סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה. אובחן בילדותו כסובל מהפרעת קשב וריכוז עם התנהגות היפראקטיבית ואימפולסיבית ונטייה למצבי רוח ירודים. הנאשם שיתף כי נפגע בילדותו על ידי ילדים גדולים ממנו.

הנאשם התגייס לצה"ל ושירת שרות צבאי מלא.

עוד על פי התסקיר, הנאשם עובד מזה 4 שנים כטכנאי בחברת הכבלים YES, הביע סיפוק מעבודתו ומהיציבות לצד רצון להתפתחות מקצועית.

הנאשם מסר כי אשתו מאובחנת כסובלת מהפרעה דו קוטבית ומצבה יציב, ובמצבי לחץ סובלת מהתקפים פסיכוסטיים. הנאשם תיאר תלות הדדית ביחסים ביניהם.

הנאשם מסר בפני שרות המבחן כי לאחר שחרורו מהצבא החל לצרוך אלכוהול בעקבות השפעה חברתית אך הפסיק בשל מצב בריאותי ובהמשך החל להשתמש באופן מזדמן בסם מסוג חשיש בהקשרים חברתיים ובעקבות השפעה חברתית.

בדיקות שתן שמסר הנאשם נמצאו נקיות משרידי סם.

לחובתו של הנאשם עבר פלילי הכולל עבירת החזקת סמים לצריכה עצמית משנת 2014, עליה נדון לצו מבחן ושל"צ. בזמנו הנאשם הופנה לטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרות באריאל. הנאשם שיתף פעולה, הגיע לכל המפגשים עבר תהליך משמעותי והצליח להכיר בהתמכרותו ובמחירה בנוסף הנאשם ערך שינויים חיוביים וקונקרטיים בחייו, במהלך אותה תקופה הנאשם מסר בדיקות שתן והן היו נקיות משרידי סם.

העבירה הנוכחית בוצעה כשהוא בתחילת ההליך הטיפולי.

בהתייחסו לעבירה הנוכחית, הנאשם קיבל אחריות מלאה וביטא חרטה על מעשיו, הסביר כי פעל מתוך צורך כלכלי לעשות רווח מהיר מבלי שהפעיל שיקול דעת ביחס למשמעות המעשה.

שרות המבחן הסביר כי להבנתו הרקע לביצוע העבירה הוא נטייתו של הנאשם לדפוס פעולה אימפולסיבי, שיקול דעת לא בשל ונטייה להיות מושפע מהסביבה.

להערכת שרות המבחן **קיים סיכון להישנות העבירה.**

עמוד 2

לצד זאת, שרות המבחן מסר כי הנאשם בעל יכולת תפקוד תקינה ועמדות חברתיות תקינות, גדל במשפחה נורמטיבית ומתפקדת. על אף קשיים רגשיים וחברתיים, הפרעת קשב וריכוז, הפגיעה שעבר בילדותו ודימויו העצמי הנמוך, עשה מאמצים להשתלב ולהתקדם במסגרות חברתיות, לימודיות ותעסוקתיות והצליח לתפקד באופן תקין, עבר טיפול שבסיכומו עלה כי הנאשם עשה מאמצים לחיזוק התנהלותו היציבה תוך הפעלת שיקול דעת ביחס לתוצאות מעשיו, בכל אלה יש כדי לשקף את סיכויי השיקום שלו.

שרות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 250 שעות, וצו מבחן למשך שנה.

4. תסקיר בעניין נאשמת 2 מיום 7/9/16

הנאשמת נשואה בת 28, עלתה מאזרבייג'ן בגיל שנתיים, אובחנה כסובלת מהפרעות קשב וריכוז, סיימה בית ספר עם בגרות חלקית והשלימה בגרות מלאה בשנת 2012.

הנאשמת תיארה ניסיונות פגיעה עצמית בעברה, עברה טיפול פסיכיאטרי אנטי דכאוני ושיחות בגיל ההתבגרות.

הנאשמת שוחררה מהצבא על רקע בריאותי בעקבות קושי חברתי ופנייה לפסיכיאטר הצבאי.

לנאשמת אין מסגרת תעסוקה ומגורים קבועים על אף ניסיונותיה לעשות כן. שוקלת להתחיל לימודי כלבנות טיפולית.

הנאשמת תיארה קשר זוגי עם בעלה הנאשם, המאופיין בחוסר נפרדות ותלות לצד קשיים כלכליים, קושי בהבאת ילדים ומעט זמן איכות.

הנאשמת נעדרת עבר פלילי.

הנאשמת מסרה כי הרקע לעבירה הוא קשים כלכליים ומצוקות רגשיות סביב הבאת ילדים.

הנאשמת דיווחה על שימוש מזדמן בסמים סביב אירועים חברתיים, ומאמר שהיא מכירה את עולם הסמים והמעורבים בו. הנאשמת שללה תלות רגשית או פיזית בסם.

בדיקות שתן שביצעה הצביעו על ניקיון מסמים.

הנאשמת נטלה אחריות על ביצוע העבירה וחומרתה, הביעה אכזבה מבחירותיה והתנהלותה והפגיעה בסביבה בגין התנהלות זו ותיארה כי הרקע לביצוע העבירה היה כספי.

הנאשמת הביעה חשש מפני קשר טיפולי לאור ניסיון העבר שלה, אך במהלך האבחון הנוכחי ובניית קשר אימון ראשוני הביעה הסכמה להסתייע בשרות המבחן.

הנאשמת השתלבה בשיחות פרטניות בשרות המבחן, הגיעה בקביעות ושיתפה אודות חייה, צרכיה וקשייה.

הנאשמת הביעה רצון להשתלב בתוכנית "נערות למען נערות - מנטורינג", במסגרת צו מבחן של שרות המבחן.

התוכנית מכשירה צעירות שחוו קושי ומצוקה ובטיפול של שרותי הרווחה והחינוך להיות "מנטוריות" ולסייע לנערות במצוקה. התוכנית תורמת לחיזוק ולהעצמת הנשים. הנאשמת הגיעה לפגישת היכרות והביעה רצון להמשיך בתוכנית.

כגורמי סיכון להישנות עבירות על ידי הנאשמת, התייחס שרות המבחן לקשייה התפקודיים של הנאשמת ויחסיה עם הסביבה, חוסר ביטחון עצמי ותחושת חוסר שליטה על חייה ורקע של חשיפה לסמים.

ולגורמי סיכוי לשיקום התייחס שרות המבחן להיעדר עבר פלילי, והתרשמותו כי בתהליך ממושך תוכל להירתם מקשר טיפולי ולממש את יכולותיה. עוד התייחס שרות המבחן לרצונה בקיום אורח חיים יציב ונעדר מעורבות בפלילים והימנעותה משימוש בסמים.

שרות המבחן המליץ לבטל את הרשעת הנאשמת, להטיל עליה צו מבחן למשך שנה וחצי תוך שילובה בתכנית ה"מנטורינג" שתחזק את חלקיה החיוביים של הנאשמת ותפחית את מצבי הסיכון עבורה.

שרות המבחן התייחס לכך כי על אף שלא תיגרם לנאשמת פגיעה קונקרטית בעתידה, הרשעתה עלולה לפגוע בתחושת הערך העצמי הירוד שלה, בתחושת המסוגלות שלה ובסיכוייה להתקדם בחייה ולפתח כלים להתמודדות יעילה יותר עם קשייה.

שרות המבחן, המליץ, במידה ובית המשפט יחליט להטיל ענישה קונקרטית, להטיל עליה צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

ביום 12/9/16, הוריתי לשרות המבחן להשלים את תסקירו ולהציע תוכנית של"צ קונקרטית עבור הנאשמת.

5. תסקיר משלים מיום 6/11/16

שרות המבחן מסר כי הנאשמת גילתה אחריות ונכונות להשתלב בתוכנית ה"מנטורינג", הגיעה למפגש ההכנה ולמפגש הראשון ושיתפה פעולה באופן מלא עם הגורמים הרלוונטיים בה.

שרות המבחן מסר כי לא נפתחו נגד תיקי מב"ד חדשים.

שרות המבחן שב והמליץ להימנע מהרשעת הנאשמת, להטיל עליה צו פיקוח במסגרתו תשתלב בתוכנית ה"מנטורינג" וצו של"צ בהיקף של 200 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 12/9/16 טענו הצדדים לעונש.

6. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה ציין כי מדובר בעבירות חמורות וכי הוא מתנגד להמלצות התסקירים של שרות המבחן.

ב"כ המאשימה ביקש להטיל על נאשם 1 - בעל עבר פלילי ועל נאשמת 2 - נעדרת עבר פלילי, מאסר בפועל בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשמים

7.

ב"כ הנאשמים ביקש לאמץ את המלצות התסקירים, והדגיש כי הנאשמים מואשמים בעבירת ניסיון לסחר בסמים ולא סחר בסמים.

ב"כ הנאשמים טען כי מתחם העונש, לו הסכימה המאשימה הוא בין 0-6 חודשי מאסר וכי במקרה זה יש לגזור את דינם של הנאשמים ברף התחתון.

ב"כ הנאשם טען, לגבי העבר הפלילי של הנאשם, כי מדובר במעידה חד פעמית בעברו, והוסיף כי שני הנאשמים השתקמו מאז ביצועה של העבירה, נישאו ומנסים להקים משפחה. עוד ציין כי הנאשמת עברה שתי הפלות לא מכוונות בשנה האחרונה והיא מנסה להיכנס להיריון, וביצוע מאסר בדרך של עבודות שרות יכול לעצור את מהלך חייהם התקין. עוד הוסיף, כי גם הנאשם עלול לאבד את מקום עבודתו במידה ויוטלו עליו עבודות שרות.

ב"כ הנאשמים המשיך וטען כי מדובר במדרג הנמוך של חומרת העבירות וכי אין לפגוע בתקינות חייהם של הנאשמים, שמשתפרת בשנים האחרונות.

ב"כ הנאשמים הסביר כי הנאשמים הפנימו והתחרטו על העבירה וכעת הם נקיים מסמים וביקש לאמץ את המלצות שרות המבחן ככתבם וכלשונם.

נאשם 1

הביע צער וחרטה על מעשיו וטען כי כיום הוא נמצא במקום אחר ולא חושב על הסמים כלל.

נאשמת 2

הביעה חרטה מעומק ליבה, טענה כי זה לא יקרה שוב וכי היא השתנתה.

דין והכרעה

8. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, מידת

הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. **הערך החברתי** - הערכים החברתיים העומדים בבסיס מיגור תופעת הסמים הם בראש ובראשונה, שמירה על בריאות הציבור, יחד עם ערכים רחבים יותר של שמירה על רכוש הציבור והסדר הציבורי, שכן כבר הוכח קיומו של קשר הדוק בין עבריינות בתחום הסמים לעבירות הרכוש והאלימות שמבוצעות על ידי המכורים לסמים למימון רכישת הסם.

עבירות הסחר בסמים הנן החמורות שבעבירות הסמים שכן עברייני הסמים מונעים מתוך שיקול כלכלי גרידא תוך ניצול התמכרותם ותלותם של משתמשי הסם וצרכניו.

במקרה זה מדובר בתופעה נפוצה של נסיון לסחר בסמים במסגרת מסיבת טבע, כשהנאשמים ניסו לסחור בכמות קטנה יחסית של סם, בטפטוף טיפה לתוך בקבוק שהחזיק השוטר הסמוי.

הנאשמים הסבירו כי הרקע למעשים הוא רצונם הפקת רווח כלכלי מהיר.

בנוסף, נמצא כי הנאשמים החזיקו בכמות קטנה של סם השווה ל-1 מ"ל לשימושם העצמי.

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי עבירות הסמים הן נגע שהתפשט בחברה וישנו צורך בהול למגרו. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון מפיקב' השופטעמית בע"פ 3172/13 **סואעדנ' מדינת ישראל**:

"עלפגיעתן הרבה של עבירות הסמים על תפקידו של בית המשפט במאבק בנגעה הסמים לצדגור מיסוגופים נוספים, עמד בית המשפט זה הפעמים רבות... אין ספור מילינאמרובדברה צורך להכות בכל אחת ואחת מחמ וליות הפצתהם... המאבק בנגעה הסמים הוא סיזיפיאוללנו להשלות את עצמנו כי עניינה מכביד התביאלחיסול הנגע. כל עוד היה הביקוש לסמים היה הגמיע, כך גם בישראל לוכך במדינות הים. אך המאבק אינו חסרתוחלת. גם אם לא ניתן לחסל את הנגעה הסמים לחלוטין, ניתן גם להקטין את ההיקפו ולצמצם את נזקיו."

וכן את דברי כב' השופט ג'ובראן בע"פ 9482/09 **שמעון ביטון נגד מדינת ישראל**:

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. "עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים" (ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.12.1995))."

10. פסיקתו של בית המשפט העליון חזרה והדגישה במספר רב של פסקי דין שעסקו בעבירת הסמים, את חומרתן של עבירות הסחר והפצת סמים מסוכנים ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה.

ראו לדוגמה את דברי כב' השופט מזוז בע"פ 1987/15 עופר דורי נגד מדינת ישראל:

"על חומרתן של עבירות סחר והפצה של סמים מסוכנים ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה עמד בית משפט זה לא אחת, תוך הדגשה שבעבירות אלה יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים (ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.7.2011); ענין אבו רגייג)."

11. בכל הקשור לכמות הסם, מדובר בכמות סם קטנה אשר נתפסה בידי הנאשמים, והוגדרה ככזו המיועדת לצריכה עצמית. ככל הנוגע לחומר שנמכר לשוטר הסמוי, בכך שטיפה ממנו טופטה לתוך בקבוק ונמהלה במים - חומר זה לא נבדק, ולכן מיוחסת לגביו עבירת נסיון בלבד. מצאתי כי מדרג החומרה של העבירות איננו מהגבוהים - מחד, נעשה נסיון לסחר בסמי הזיה, ומכאן נלמדת חומרה, אך מאידך - הכמות שניסו הנאשמים למכור הנה זעירה, וכזו היא גם כמות הסם שנתפסה בידיהם.

12. מקובלת עליי עמדתם המוסכמת של הצדדים לפיה, בנסיבות המקרה, מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל אשר יכולים להיות מרוצים בדרך של עבודות שרות.

לנוכח ההסכמה על מתחמי הענישה - מתייטר בהליך זה החלק שבו יש לקבוע את מתחמי העונש, ואגש ישירות לשלב קביעת העונש בתוך המתחם המוסכם.

13. הנאשם, צעיר בן 28, נשוי לנאשמת, הודה בביצוע העבירות, הפנים את חומרתן והתחרט על ביצוען. הנאשמים הם זוג צעיר, נשוי, הנמצא בשלביה הראשונים של הקמת משפחה. שני הנאשמים מתמודדים, יחדיו וכל אחד לחוד, עם קווי אישיות וקשיים אישיים.

תסקיר שרות המבחן בעניינו של הנאשם תיאר תקופת ילדות ונערות קשה. בין היתר, אובחן כסובל מהפרעת קשב וריכוז עם התנהגות היפראקטיבית ואימפולסיבית ונטייה למצבי רוח ירודים מבחינה רגשית, ותוארה פגיעה בו על ידי ילדים מבוגרים.

הנאשם עובד כטכנאי של חברת YES, ומצליח לשמור על רצף תעסוקתי במשך 4 שנים.

העבירה בוצעה, כאמור בתסקיר שרות המבחן, על רקע נטייתו של הנאשם לדפוס פעולה אימפולסיבי ושיקול דעת לא בשל ונטייתו להיות מושפע מסביבתו.

לחובתו של הנאשם עבר פלילי הכולל הרשעה אחת משנת 2014 בגין החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית עליה נדון לשל"צ וצו מבחן.

על פי התסקיר, העבירה הנוכחית בוצעה בתחילת ההליך הטיפולי בגין העבירה הקודמת.

התסקיר דיווח כי במסגרת העבירה הקודמת, עבר הנאשם טיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות ואלכוהול, וניכר היה כי עבר תהליך משמעותי בו בחן את דפוסי התנהגותו ובחירותיו וערך שינויים קונקרטיים וחייבים בחייו.

שוכנעתי כי נכון יהיה לראות את התקופה שעברה מאז ביצוע העבירה הנוכחית כתקופת שיקום מוצלחת, שהחלה בצו המבחן בגין העבירה הקודמת, ושכעת מומלץ להמשיכה.

הנאשמים העתיקו את מקום מגוריהם על מנת להתחיל חיים חדשים ולהתרחק מהחברה השולית שבתוכה חיו ושהיוותה גורם לשימוש בסם. כאמור בתסקיר, הנאשם מצליח לשמור על ניקיון מסמים ובדיקת שותן שמסר העידה על כך.

שוכנעתי כי המלצת שרות המבחן מקיימת את האינטרס השיקומי לגבי הנאשם, וכי יש להעדיף את השיקום, בנסיבות אישיות אלה, על פני שיקולי הגמול, על אף חומרתה של העבירה.

מצאתי כי הטלת מאסר ולו בעבודות שרות עלולה לסכן את פרנסתו של הנאשם, ולהקשות על המסלול בו הוא נמצא כדי לשקם את חייו.

שאלת ביטול ההרשעה ביחס לנאשמת 2

14. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה הנה חריג לכלל, שהנו מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחריף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל**. שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.."

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נגד ויקטור שמש**, נקבע כי ניתן להסתפק במבחן בלי הרשעה, רק במקרים מיוחדים ויוצאי דופן. הימנעות מהרשעה על ידי בית המשפט כאשר אין לכך צידוק ממשי מפרה את הכלל בדבר הרשעה ובכך פוגעים גם בעקרון השוויון בפני החוק.

15. לאור האמור לעיל, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

16. חומרת עבירות הסמים בכלל והסחר בסם בפרט, כפי שבואר לעיל, אינה מאפשרת בדרך כלל את סיום ההליך הפלילי בלי הרשעת הנאשמת.

יחד עם זאת, ועל אף שלא תיגרם לנאשמת כל פגיעה קונקרטית בעתידה, ראיתי כי יש מקום לבטל את הרשעתה למען שיקומה.

יש לציין כי העבירה שבה עסקינן, הנה, בסופו של דבר, נסיון לסחר בסמים, ולא סחר ממש.

ראיתי בפני אישה צעירה, ללא עבר פלילי, המתמודדת עם קשיים פסיכיאטריים, ונמצאת בשלבים ראשונים של הקמת משפחה וסלילת עתיד מקצועי.

הנאשמת ביצעה בדיקות שתן שהצביעו על ניקיון מסמים.

הנאשמת הביעה חרטה על מעשיה, ונרתמה להליך טיפולי, כמו גם למסגרת התנדבות בה שובצה על ידי שרות המבחן.

על אף שהנאשמת התאכזבה בעבר מקשר טיפולי, השתתפה בשיחות פרטניות בשרות המבחן, אליהן הגיעה בקביעות ושיתפה אודות חייה וקשייה. בנוסף הנאשמת הסכימה להשתתף בתוכנית "מנטורינג" במסגרת צו מבחן, שתתרום לה לחיזוק והעצמה.

שרות המבחן התייחס לנתוניה החיוביים של הנאשמת - היעדר הרשעות קודמות, היכולת להפיק תועלת מקשר טיפולי והרצון שלה לנהל אורח חיים תקין יציב ונעדר מעורבות פלילית.

גם התסקיר המשלים היה חיובי ושרות המבחן חזר והדגיש את חשיבות שיקומה של הנאשמת והירתמותה להליך, רצינותה ורצונה להשתקם ולנהל אורח חיים תקין ונורמטיבי.

נוכח כל אלה ורצונה של הנאשמת להקים משפחה ראיתי כי ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם ולבטל את הרשעתה של הנאשמת ולהעדיף את שיקומה.

סוף דבר

17. החלטתי לאמץ לגבי שני הנאשמים את המלצת שרות המבחן, המבכרת באופן מקל וטיפולי את מסלול השיקום, על פני מסלולי הענישה המחמירים שכלל תואמים את חומרת עבירת הסמים שבצעו.

מצאתי כי במקרה זה, מתן הזדמנות לנאשמים, אשר תהווה הזדמנות אחרונה, לא יחטא לאינטרס הציבורי.

נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשם של הנאשמים כדלקמן:

נאשם 1

א. 6 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום על כל אחת מהעבירות בהן הורשע.

ב. צו של"צ בהיקף של 250 שעות.

הנאשם יבצע את השל"צ במסגרת היכל התרבות אריאל, גוונים, בתפקיד של סיוע כללי.

בית המשפט מסביר לנאשם את משמעות הצו, את מטרת השירות ואת פרטיו, ומזהירו שאם לא ימלא אחר הצו, יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד' לחוק העונשין.

ג. צו מבחן למשך שנה מהיום. בתקופה זו על הנאשם לעמוד בפיקוח שירות המבחן ולבצע את כל אשר יוטל עליו.

בית המשפט מסביר בזאת לנאשם בלשון פשוטה את משמעות הצו ומזהיר אותו, שאם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו ובית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.

נאשמת 2

בהתאם לסמכותי לפי סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, **אני מבטלת את הרשעתה של הנאשמת** וקובעת לגביה את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 200 שעות, במסגרת מרכז המתנדבים העירוני בפתח תקווה, בתפקידים משרדיים.

בית המשפט מסביר לנאשמת את משמעות הצו, את מטרת השירות ואת פרטיו, ומזהירה שאם לא תמלא אחר הצו, תהיה צפויה לתוצאות האמורות בסעיף 71ד' לחוק העונשין.

ב. צו מבחן למשך 18 חודשים מהיום, בתקופה זו על הנאשמת לעמוד בפיקוח שירות המבחן ולבצע את כל אשר יוטל עליה.

בית המשפט מסביר בזאת לנאשמת בלשון פשוטה את משמעות הצו ומזהיר אותה, שאם לא תמלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או תעבור עבירה נוספת תהיה צפויה לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו ובית המשפט יוכל לגזור את דינה מחדש.

הנאשמים יחלו בריצוי השעות לפי תוכנית השל"צ אחרי יום 28.12.16.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשע"ז, 23 נובמבר 2016, במעמד הנוכחים.